

Áhítat – 2021. 04. 22.

Mivel ez az ember feltartóztatta Pétert és Jánost, az egész nép megdöbbenve futott össze hozzájuk, a salamon csarnokába. Amikor Péter ezt látta, így szólt a néphez: „Izraelita férfiak, mit csodálkoztatok ezen? Mit néztek úgy ránk, mintha saját erőnkkel és kegyességünkkel értük volna el, hogy ő járjon? Ábrahám, Izsák és Jákób Istene, a mi atyáink Istene megdicsőítette Fiát, Jézust, akit ti kiszolgáltattatok és megtagadtatok Pilátus előtt, pedig az úgy döntött, hogy elbocsátja őt. De ti a Szentet és Igazat megtagadtátok, és azt kértétek, hogy egy gyilkost bocsásson szabadon a kedvetekért, az élet fejedelmét megöltétek. Az Isten azonban feltámasztotta őt a halálból, aminek mi tanúi vagyunk. Az ő nevébe vetett hitért erősítette meg ezt az embert, akit itt láttok és ismertek, és a tőle való hit adta vissza neki a teljes egészségét mindnyájatok szeme láttára...” (ApCsel 3:17-29)

Péter és János csodatétele óriási feltűnést okozott a zsinagógában. Lubickolhattak volna a dicsőségben. Nagy csoda lett volna-e, ha úgy gondolják, itt az ideje elégtételt venni minden gonoszságért, gyűlöletért és igazságtalanságért. Győzelemittasan nézhetek volna végig a képzett írástudók sokaságán: na, ti nagyokosok, ezt csináljátok utánunk! Péter azonban nem visszavág, hanem a misszió, az evangelizáció alkalmát ismeri fel az eseményekben. Abban is az első mozzanata, hogy hátralép, és alázattal maga elé engedi a feltámadott Urat. Talán emlékezik a mintára: „Neki növekednie kell, nekem pedig alább szállanom.” (János 3:30) És kimondja a mártírium jellegévé vált mondatot egy életveszélyes helyzetben: „Nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk.” Isten tényei nagyobbak, hogyszem el lehetne hallgatni.

Íme, két egyszerű tanulatlan ember hadat üzen a fölöttük álló hatalomnak, a Főtanácsnak, és hirdeti a Krisztus nagyságos dolgait. Nem ítéletet harsognak valami szuperbiztos fedezékből. Tudják, amit majd Pál apostol is, hogy naponként a halál révén állnak, de az ige nem lehet bilincsbe verve. Az Evangéliumot Jézus általszegzőinek is meg kell hallaniuk.

„A teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.” (Róma 8:19) Azokét, akik látták, majd később hallották, hogy az Úr föltámadott. És akiknek a szíve tüzet fogott a Lélek kiáradásában. Ma is ez a feladat: „Menjetek el tehát, és tegyetek tanítványokká minden népet...” (Máté 28:19) Nekik ott és akkor a zsinagóga népe volt a missziós célcsoport. Ma éppen kinek kell bizonyoságot tennem Jézus Krisztus megváltó szeretetéről?

Legyen imánk és vallástételünk:

*Mely igen jó az Úr Istent dicsérni, Felségednek, én Uram, énekelni,
Szent nevedet dicsérvén magasztalni És mindenütt e világon hirdetni.*

*Igen reggel irgalmadat hirdetni, Igazságodról éjjel gondolkodni,
Hegedűvel, orgonával zengetni, Minden éneklő szerszámmal tisztelni.*

*Csudaképpen én vigasztalást vészek, Cselekedetidre hogyha tekintek,
Kezeidnek munkájában örvendek, Teremtőmnek, Megváltómnak éneklek.*

*Az eszetlen ember ezt nem esméri, A hitetlen bolond ember nem érti;
Kinek rólad nincs igaz esméreti: Szent Fiadban mert nincs hite őnéki.*

*E világon gonoszok gyökereznek, Kik mindenkor hamisan cselekesznek;
Mint a füvek, virágoznak, terjednek, Hogy örökül-örökké elveszenek.*

*Lám ezeket, Uram, felséges Isten, Kik támadnak a te szent igéd ellen,
Viaskodnak a te híveid ellen: Megbünteted, mert vagy örök Úr Isten.*

*Rólad, Uram, akik megemlékeznek, Mint a pálmafa, szintén úgy zöldellnek;
Mint cédrusfák ugyan meggyökerezne Az igazak, kik igaz hitben élnek.*

*Vallást tesznek minden emberek előtt, Hogy az Isten igaz mindenek fölött;
Hamisságot soha nem cselekedett, Mint köszikla, ő ad nagy erősséget.*